

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Modernisering Strafvordering geldt niet voor de opsporing

Oerlemans, J.J.

Citation

Oerlemans, J. J. (2016). Modernisering Strafvordering geldt niet voor de opsporing. *Computerrecht*, 2016(1), 1. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/51338>

Version: Publisher's Version

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/51338>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Modernisering Strafvordering geldt niet voor de opsporing

Computerrecht 2016/1

Editorial

Het project 'Modernisering Strafvordering' van het Ministerie van Veiligheid en Justitie stelt zich tot doel het Wetboek van Strafvordering techniekonafhankelijk en toekomstbestendig te maken. Deze boodschap zal veel mensen het idee geven dat ook de digitalisering van de *opsporing* in het project wordt meegenomen. Het stellen van regels voor de opsporing is namelijk een van de belangrijkste functies van het Wetboek van Strafvordering. Helaas blijkt dat niet het geval te zijn in dit omvangrijke project.

Al in 2011 begon het Ministerie van Veiligheid en Justitie aan het project Modernisering Strafvordering. Dat leidde in 2014 tot de publicatie van in totaal 19 concept-wetsvoorstellen, waarvan het de bedoeling is deze gefaseerd door te voeren in het Wetboek van Strafvordering. Terecht wordt in het persbericht over het project opgemerkt dat het huidige wetboek onoverzichtelijk is geworden. Met het aanpassen van de systematiek van het wetboek en het schrappen van de driedeling aan regels voor het gebruik van bijzondere opsporingsbevoegdheden in opsporingsonderzoeken worden enkele belangrijke aanpassingen doorgevoerd.¹ Overigens is ook het Ministerie van Justitie in België bezig met een herziening van het Belgische Wetboek van Strafvordering. Daar blijven de concrete plannen voor een grootschalig project echter nog op zich wachten.

In het hippe voorlichtingsfilmpje over het project op YouTube wordt keer op keer benadrukt hoe de samenleving door de digitalisering is veranderd en deze veranderingen mede nopen tot het aanpassen van het Wetboek van Strafvordering.² Na bestudering van de projectplannen blijkt echter dat de grote woorden over digitalisering en strafvordering heel beperkt in het project worden uitgewerkt. De 'digitalisering en het toekomst bestendig maken van het Wetboek van Strafvordering' ziet namelijk voornamelijk op de digitalisering van procesdossiers binnen de strafrechtketen.³

Het enige opsporingsmiddel dat daadwerkelijk vanwege de digitalisering in het project wordt aangepast betreft de inbeslagname van gegevens die staan opgeslagen op een gegevensdrager. Over extra regelgeving met betrekking tot internet rechercheren, zoals het vergaren van gegevens uit open bronnen op internet en undercoveroperaties op internet, wordt in het projectvoorstel niet (meer) gerept.⁴ Het is dan ook de vraag of de digitalisering van de opsporing als volwaardig onderwerp wordt meegenomen in het omvangrijke wetgevingstraject.

1 Zie voor een helder overzicht van de voorstellen met betrekking tot de bijzondere opsporingsbevoegdheden: F.P. Ölçer, '43. Modernisering van de bijzondere opsporing. Van BOB naar h(eimelijke) BOB', *Strafblad* 2015, p. 298-307.

2 Beschikbaar op: www.youtube.com/watch?v=_hvjgj_NOI.

3 Binnen de civiele sector van rechtbanken in Nederland is daar al veel ervaring mee opgedaan. Zie het themanummer over digitalisering en de rechtspraak in de eerste aflevering van *Computerrecht* in 2015.

4 Opmerkelijk is dat in de 'discussiedocumenten' over het moderniseringsproject van 2014 nog werd opgemerkt dat een wettelijke basis ontbreekt voor het stelselmatig zoeken naar gegevens op het openbare deel van internet en het downloaden van deze gegevens. Zie p. 59-60 van het discussiedocument 'Bijzondere opsporingsbevoegdheden'. Beschikbaar op: www.rijksoverheid.nl/documenten/publicaties/2014/06/06/bijzondere-opsporingsbevoegdheden-discussiestuk.